

Færgebroen. Det kan imidlertid næsten altid lade sig gøre for Hjulbaadens Vedkommende, der kun stikker 3 Fod.

Klager over disse Forhold mødes efter Befolkningens Udsagn af Færgeejerne altid med det Svar: Skaf os blot tilstrækkeligt Vand, saa skulle vi nok sejle helt ind! Dertil er der imidlertid at sige, at Monopolet, saa vidt mig bekendt, ikke er givet til Færgeejerne med Garanti for, at der skal være en bestemt Vandstand til Stede. Endvidere kan jeg oplyse, at de Skibe, som igennem mange Aar have sejlet der, ere byggede med den lave Vandstand for Øje, saa at de have kunnet sejle helt ind til Nordby Færgebro, men da Fanø blev bekendt som Badested, voksede Persontrafikken saa stærkt, at den hidtil benyttede Dampbaad ikke længer kunde besørge den, hvorfor Færgeriet anskaffede en anden Baad, den nu benyttede Skruabaad, der, som før nævnt, ikke kan gaa ind til Færgebroen under stærkt Lavvande. Jeg mener dog — og er her i Overensstemmelse med Nordbys Kommunalbestyrelse —, at det maa paahvile Ejerne af Færgerimonopolet at befordre saavel Personer som Gods helt ind til Færgebroen, og at det som Følge deraf paahviler Færgeejerne at benytte saadant Materiel, at det kan lade sig gøre. Men Færgeejerne fortolke Privilegiet paa den Maade, at de kunne sætte saavel Personer som Gods i Land, hvor de ville paa Fanø, saa bliver det vedkommendes egen Sag at naa deres Bestemmelsessted. Hvorom imidlertid alting er, saa er Forbindelsen saa daarlig, at Befolkningen ikke kan være tjent med det, og det forekommer mig, at Staten har den Pligt at sørge for, at Ejerne af Monopolet tilvejebringe en bedre Forbindelse eller — hvad jeg vilde anse for absolut det heldigste — at sørge for en Afløsning af Monopolet, saa at Staten selv overtog Færgefarten imellem Esbjerg og Fanø.

Nordby Kommune har gentagne Gange ofret efter dens Forhold ret betydelige Beløb paa Opmudring af Indsejlingen, men Kommunens Hjælpekilder ere begrænsede saa stærkt, at det ikke oftere lader sig gøre. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der i den sidste Menneskealder er flyttet en Mængde Familier med store Formuer bort fra Fanø og over til Fastlandet, og som Følge deraf har Kommunen mistet overordentlig store Skattebeløb, uden at Kommunens Udgifter ere blevne formindskede. Paa Fanø bor der for Tiden en Mængde Dampskibsofficerer, som imidlertid paa Grund af den usikre Forbindelse let ville

se sig nødsagede til at bosætte sig andetsteds, da de i de korte Ferier, som tilstaa dem, medens deres Skibe lade og losse i Hamborg eller andre Havne, paa Grund af den uheldige Forbindelse ikke kunne være sikre paa at naa tilbage til deres Skibe igen i rette Tid. Hvis disse Mennesker gøre Alvor af at flytte bort fra Nordby, vil det betyde for Kommunen, at den mister et overordentlig stort Skattebeløb, et Tab, som den vanskelig kan bære, da Skatteprocenten allerede er overordentlig høj.

Sejladsen mellem Fanø og Esbjerg foregaar nu sædvanlig gennem den saakaldte Fanø Lo, som jeg nævnte før, langs Østsiden af Fanø. Gennem denne Rende sejler man ud til det dybe Vand mellem Esbjerg og Fanø. Denne Rende er imidlertid udsat for at sande til. Paa enkelte Steder danner der sig Sandbanker, saa at den dybtgaaende Færge ikke kan komme til at flyde over, og Fjernelsen af disse Banker har været uforholdsmæssig dyr, fordi man kun har kunnet arbejde med det forhaandenværende Materiel under Højvande. Der findes imidlertid overfor den Øst for Fanø liggende Næssø Jord en Fordybning i Havbunden. Fra en Banke i Havet, den saakaldte Pakhusbanke, der ligger nogle Hundrede Alen Nord for Nordby, udgaar der en Rende, som peger næsten direkte over mod Indsejlingen til Esbjerg Havn. Denne Fordybning i Havbunden kaldes Slunden, og den benyttes navnlig ved Højvande af Hjulbaaden, hvorved Afstanden mellem Esbjerg Havn og Nordby forkortes med mindst $\frac{1}{3}$. Vandstanden i denne Fordybning, Slunden, som den altsaa kaldes, har efter gamle Folks Udsagn ikke forandret sig i de sidste 50—60 Aar, ja, den er endog snarere bleven dybere. Og her ligger sandsynligvis Vejen til en Forbedring af Besejlingsforholdene mellem Esbjerg og Fanø. En Plan om at udbyde denne Rende, saaledes at den kan benyttes af Skruedampere under hvilken som helst Vandstand, har fundet Tilslutning saavel hos Nordby Kommunalbestyrelse som hos Øens Sømandsstand i Almindelighed. En saadan Uddybning skulde føres ned til 12 Fod under daglig Højvande, og man mener da, at Renden ved Strømmens Hjælp altid vil kunne beholde denne Dybde. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa selve Planen, men blot foreløbig tillade mig at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa dette Forhold samt anmode ham om at imødekomme Befolkningens Ønsker derovre, saa at det maa blive